

AUTORITAT O AUTORITARISME

LLUÍS VILALTA URREA

PSICÒLEG, TERAPEUTA
FAMILIAR SISTÈMIC I COACH

A mesura que els fills creixen esdevenen cada vegada més participants en les decisions que afecten les seves vides. Aquest és un senyal saludable que demostra autonomia i responsabilitat. No obstant, això pot ser font de conflictes entre pares i fills, perquè sovint els interessos i necessitats d'uns i altres no sempre coincideixen. En aquests casos, els pares i els joves poden tenir una actitud de GUANYAR-PERDRE (si tu te'n surts amb la teva, jo perdo), PERDRE-PERDRE (tots hi sortim perdent) o la més intel·ligent: GUANYAR-GUANYAR (busquem una solució en la que tots hi guanyem).

En la gestió dels conflictes d'interessos (horaris d'estudi i jocs, o de tornada a casa, col·laboracions en les tasques domèstiques, etc.), és fonamental distingir entre autoritat i autoritarisme. L'autoritarisme només atén les necessitats o criteris del més poderós. Els pares podem considerar que acabar de manera dràstica una negociació (convertida en discussió), és la millor manera de no perdre el temps. Efectivament 14 pot ser així de vegades, però

potser també podem perdre una bona oportunitat per a establir criteris de responsabilitat que ens evitaran futures discussions.

L'autoritat, en canvi, es basa en la confiança de que l'altre (aquell que té un poder o força major) també té en compte el que jo necessito. Això genera confiança, base de tota relació humana satisfactòria. Aquí és fonamental que els pares siguin conscients de que l'autoritat recau en els dos progenitors de forma conjunta, de tal manera que aquests eviten desautoritzar-se mútuament i decideixen conjuntament l'establiment de normes i límits. En cas de separacions matrimonials, cal no perdre aquesta orientació, si no volem causar en els fills inestabilitat emocional i aliances que a la llarga generen la pèrdua de valors essencials (com el respecte i la solidaritat). Així, quan els progenitors mantenen diferències de criteri, en lloc de discutir davant els fills, buscaran el moment i espai íntim idoni per a parlar serenament sobre el tema font de controvèrsia i per a arribar a acords. Una vegada consolidada la cooperació

d'ambdós pares —com equip educatiu—, i no abans, serà possible demanar la col·laboració dels fills. Els escoltarem, permetrem que expressin la seva opinió, respectarem la seva personalitat, i revisarem les normes quan calgui. Per això cal tenir en compte les necessitats dels fills, que ells tinguin en compte les nostres, arribar a acords en que es respectin totes elles i, sobre tot, TEMPS PER ENTENDRE L'ALTRE I FER-SE ENTENDRE. Per què la construcció d'un bon clima familiar és cosa de TOTS.

TALLER D'EDUCACIÓ PARENTAL

Dissabte 8, al Centre Cívic El Gorg de Sant Vicenç de Montalt, de 10 a 12.30 h. Per aprofundir encara més en aquests temes.